

2 s. Dybeck har nedre delen av två (eller tre) staplar, Brate ett a. Åtminstone finnas numera inga spår därav. Även övre delen av 2 s är borta. 3 k är icke stunget. 24 e har en djup och bred prick, vinkelrät mot hst. Det är icke a. — Dybeck: 24 a. — Brate: 24 a.

Om namnet *Asgautr* se U 52 och Sö 296.

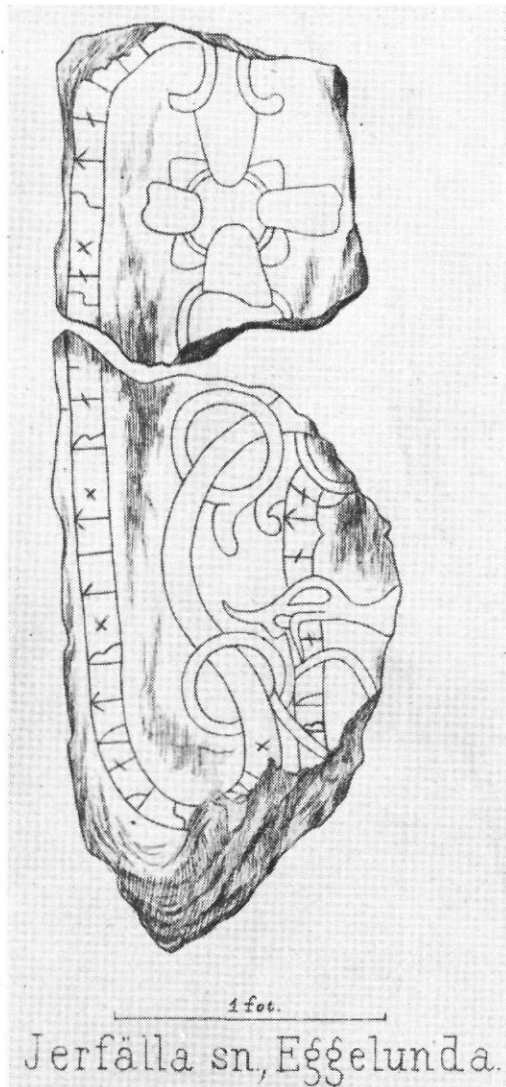

Fig. 67. U 84. Egglunda, Järfälla sn.
Efter D 2: 36.

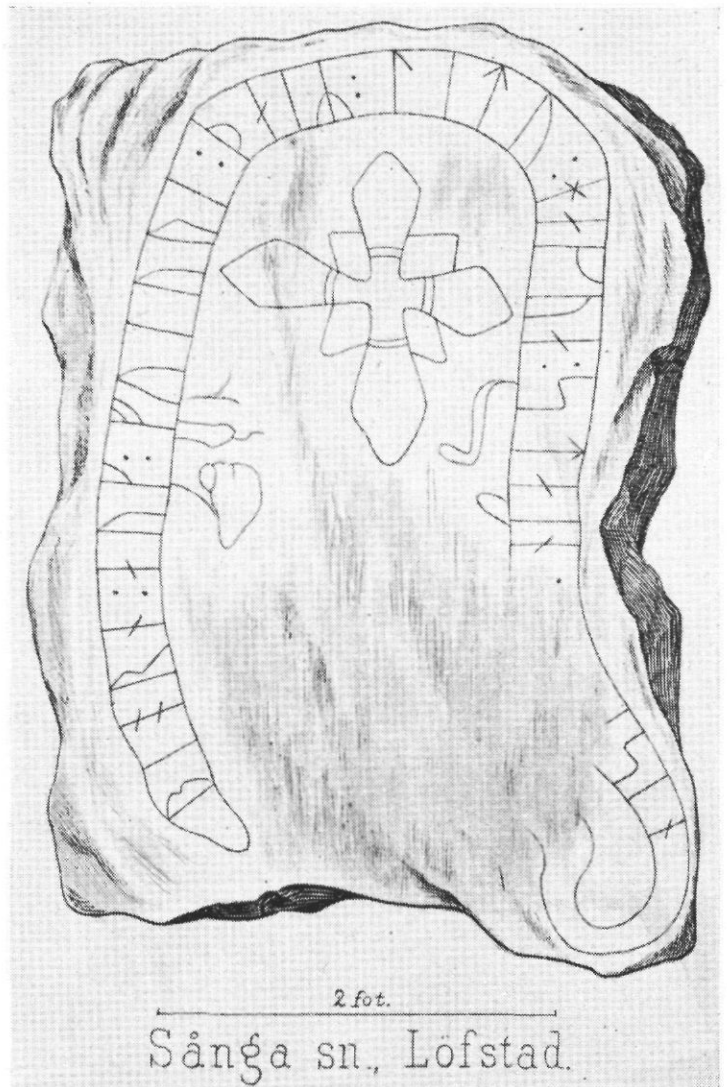

Fig. 68. U 85. Lövsta, Järfälla sn.
Efter D 2: 35.

85. Lövsta, Järfälla sn.

Pl. 53.

Litteratur: D 2: 35. Anteckning av okänd 1813 (ATA); R. Dybeck, Svenska runurkunder 2 (1857), s. 3 (n:r 51); UFT h. 5 (1876), s. 117; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA).

Äldre avbildningar: Mag. Liedzén 1813, teckning (ATA); Dybeck a. a.; Brate (ATA).

En anteckning i ATA, som inkommit d. 14 april 1813, innehåller följande uppgift: »Denna sten finnes ej i Bautil och sannolikt ej i någon annan samling. Den är nyligen uppgräfd ur en ättehög vid Riddersvik i Spånga socken på stranden av Mälaren, och af Magister Liedzen afritad. En prydnad på sidan af stenen var så af tiden förtärd att den ej kunde aftecknas.» — Dybeck åter uppger (1857), att runstenen för några år sedan blivit anträffad, liggande och alldeles betäckt av jord, bland flera större och mindre stenar, som uppbrötos, då ett åkerland upptogs mellan Lövsta och Riddersvik; i närheten funnos »någre ansenlige ättehögar, af hvilke en eger rest bautasten». I D 2: 35 lämnas den kortare uppgiften, att Lövsta-stenen blivit »för några

15—4031. *Upplands runinskrifter.*

är sedan funnen i en åker öster om och nära gården»¹. Den restes sedermera på gårdsplanen framför kontorsbyggnaden, numera arbetarbostad; den står o. 100 m. från stranden av Mälaren och o. 100 m. från Renhållningsverkets ugn. Stenen restes år 1938.

Mörk gråsten, sannolikt gnejs. Höjd 1,40 m., största bredd 0,97 m. Stenen saknar fot; ristningen går ända ned till stenens underkant. Det förefaller därför sannolikt, att stenen har legat på en hög, kanske stödd av andra stenar. Rest på vanligt sätt kan den icke ha varit. Märk, att inskriften icke heller, så som vanligen är fallet, talar om att stenen har blivit rest: »Björn och Fullhugge ha låtit hugga stenen». — På nedre delen av stenen är ristningen svårt skadad. Den är även i övrigt på flera ställen otydlig och vittrad.

Inskrift:

biorn : auk : fuluik : þair : litu : hakua : stain . . . sin

5 10 15 20 25 30 35

Biorn ok Fullugi(?) þair letu haggva stæin . . . sinn.

»Björn och Fullhugge de läto hugga stenen . . . sin.»

Till läsningen: 1 **b** är otydligt; det befinner sig, liksom de följande fyra runorna, på en ojäm och buktig del av stenytan. 12—14 är säkert; r. 13 kan icke vara annat än **i**, och r. 14 har en tydlig bst för **k**. Icke stungna äro 14, 25 **k**, 20, 34 **i**. — Dybeck: 12—14 **u - a**. — Brate: 12—14 **uik**.

Den äldsta teckningen från 1813 är mycket felaktig och saknar egentligt värde. Den visar emellertid, att ristningen redan vid den tiden var lika defekt som nu. Inskriften lyder:

. . . iua : auk : fuiu - ai - : iilu : iakua : slain . . . sin

9—14 **fuluik** måste, på grund av det följande **þair**, vara ett mansnamn. Det är säkerligen en felristning för **fuluki**, med de båda sista runorna omkastade. Mellan 28—32 **stain** och 33—35 **sin** har på den avflagade ytan endast funnits plats för några få runor. Där måste ha stått **at** jämte ett maskulint släktskapsord på tre runor; **fapur** eller **broþur** kan icke ha fått plats. Då **sun** är uteslutet, torde endast **mak**, d. v. s. (ack.) *mag* 'frände (genom giftermål)', kunna komma i fråga. Den dödes namn har däremot icke varit utsatt. Inskriften har alltså fullständig varit följande:

biorn : auk : fuluik : þair : litu : hakua : stain : [at : mak :] sin

86. Skylsta, Järfälla sn.

Pl. 54.

Litteratur: B 159, 1119, L 384, D 2: 38. M. Aschaneus, F b 18, s. 356; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 287; P. Dijkman, Historiske Anmärkningar (1723), s. 17; O. Celsius, SR 2, s. 463; UFT h. 3 (1873), s. 47; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA).

Äldre avbildningar: Leitz och Hadorph, träsnitt (Peringskiöld a. a. och B 159, 1119); Dybeck a. a.; Brate (ATA).

Ristningen finnes på en mot N sluttande berghäll o. 500 m. SSV om Skylsta och o. 600 m. SSÖ om Fjällen. Skylsta är ett litet ställe på Skälby ägor; det ligger straxt Ö om Fjällen, ett (numera obebyggt) hemman som lyder under Överby. S om Skylsta ligger lägenheten Krus-

¹ Dybeck uppger »Sånga socken», vilket givetvis är fel för Spånga. Lövsta (och Riddersvik) ligger i Järfälla sn, men invid gränsen till Spånga sn. På grund av Dybecks uppgift uppför UFT h. 5, s. 117 Lövsta-stenen felaktigt under Sånga sn, Färentuna hd.